

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 577/2016
07.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца З.Ж. из К., чији је пуномоћник М.С., адвокат из К., против туженог З.Т. АД из К., ради поништаја решења о престанку радног односа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3014/14 од 23.09.2015. године, у седници већа одржаној 07.04.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца З.Ж. из К., изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3014/14 од 23.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 1488/13 од 25.03.2014. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев, па је поништено решење туженог број 77-08/09 од 13.08.2009. године као незаконито и обавезан је тужени да тужиоца врати на рад, а ставом другим изреке је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка плати износ од 262.500,00 динара.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж1 3014/14 од 23.09.2015. године, ставом првим изреке, укинуо првостепену пресуду. Ставом другим изреке је одбио као неоснован тужбени захтев за поништај оспореног решења туженог и захтев за враћање на рад, а ставом трећим изреке је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побиијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14), који се примењује на основу члана 506. став 2. тог закона и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на који Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на неодређено време, распоређен на радно место возача I. Послови тог радног места су се пре свега састојали у управљању теретним возилима, а по потреби и у управљању путничким моторним возилима. Тужени је 26.01.2009. године донео Програм решавања вишка запослених којим је уведена мера непуног радног времена, али не краћег од половине пуног радног времена према свим запосленима, са циљем избегавања отказивања уговора о раду запосленима код туженог. Утврђено је да је тужени репроматеријал набављао од иностраних добављача, а већи број својих производа је продавао иностраним купцима, па како није располагао адекватним камионом, тужени је ангажовао шпедитере. Након доношења овог програма, код туженог је дошло до смањења обима посла, па је Управни одбор туженог 27.05.2009. године донео Одлуку којом је утврђено да је потребно спровести поступак исказивања вишка од 15 запослених, а о покретању поступка утврђивања вишка запослених, припреми и изради предлога програма за решавање вишка обавештена је Национална служба за запошљавање, Министарство рада и социјалне политике, као и синдикати туженог. Управни одбор туженог је одлуком од 30.06.2009. године донео предлог програма решавања вишка запослених којим је утврђено да је због организационих промена код туженог престала потреба за радом 15 запослених међу којима и за радом тужиоца. Наиме, број извршилаца радног места возача I је са 2 извршиоца смањен на једног извршиоца. Наведеним предлогом су утврђени критеријуми одређени Општим колективним уговором и чланом 90. Правилника о раду, а констатовано је да доношењем новог Програма решавања вишка запослених не престаје да важи Програм решавања вишка запослених од 26.01.2009. године и овај предлог је достављен Националној служби за запошљавање и репрезентативним синдикатима туженог. Према оцени Националне службе за запошљавање – Филијале у К. од 10.07.2009. године, запосленима за чијим радом је престала потреба није било могуће обезбедити ни једно од права утврђених чланом 154. и 155. Закона о раду. Управни одбор туженог је одлуком од 13.07.2009. године потврдио Програм решавања вишка запослених садржан у Одлуци Управног одбора од 30.06.2009. године. Оспореним решењем туженог од 13.08.2009. године, тужиоцу је престао радни однос са даном 25.08.2009. године због организационих промена проузрокованих недостатком – смањењем обима посла, због чега је престала потреба за његовим радом уз исплату отпремнине. При томе, цењен је тужиочев рад и рад запосленог на истом

радном месту, па како су резултати његовог рада били лошији од тог радника, који је оцењен са укупном оценом 38 а тужилац са укупном оценом 25, тужиоцу је престао радни однос. Утврђено је и да је тужилац након доношења оспореног решења стекао право на старосну пензију.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилно је нижестепени суд закључио да је неоснован тужбени захтев, с обзиром да у поступку доношења побијаног решења тужени није повредио процедуру утврђивања вишка запослених. Наиме, због организационих промена код туженог престала је потреба за радом 15 запослених, међу којима и за радом тужиоца, при чему није било могуће обезбедити им ни једно од права утврђених чланом 154. и 155. Закона о раду, што је утврђено и оценом Програма решавања вишка запослених од стране Националне службе за запошљавање од 10.07.2009. године. Стога је правилна оцена нижестепеног суда да је тужиоцу законито престао радни однос на основу члана 179. тачка 9. Закона о раду, уз претходну примену критеријума из Општег колективног уговора који је у то време био на снази и Правилника о раду туженог и исплату отпремнине сагласно члану 158. Закона о раду. Следом реченог, ревидент неосновано указује на погрешну примену материјалног права због правилног закључка другостепеног суда о законитој процедури отказа, а након примене критеријума за утврђивање тужиочевог статуса технолошког вишка.

Осталим наводима ревизије се не доводи у сумњу правилност и законитост побијане другостепене пресуде, па је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Снежана Андрејевић, с.р.**